

Skutečný důvod snahy EU o uvalení embarga na ruskou ropu

Tom Luongo

10.6.2022 [Komentáře](#) Témata: [Energetika](#), [Evropa](#), [Ropa](#), [Rusko](#), [Bilderberg](#), [Boj o zdroje](#)

2462 slov

Očekává se, že Evropská unie tento týden (článek vyšel 11.května, pozn. editora) oznámí úplný zákaz dovozu ruské ropy. Maďarsko ve svém prvním skutečném aktu vzdoru hrozí, že bude tento zákaz vetovat; Německo se po určitém váhání nakonec rozhodlo, že takový zákaz přežije.

Za předpokladu, že námitky Maďarska budou nakonec překonány, to na první pohled vypadá jako další energetický "vlastní gól" lidí posedlých fotbalem. USA již tento zákaz vydaly.

Protože evropský průmysl je na ruské ropě a plynu do značné míry závislý, panuje konvenční názor, že Evropská komise je jen malicherná a nekompetentní.

Jsou malicherní? Ano. Neschopní? Možná? Ale jen pokud uvažujete v konvenčním pojetí, že dělají správnou věc pro své lidi. Každému serióznímu pozorovateli politiky EU je jasné, že se nezajímají o to, co jim jejich občané říkají nebo chtějí.

Jejich program nesnese odpor, i kdyby to mělo znamenat zničení vlastní ekonomiky, aby srazili na kolena soupeře.

Přesto upřímně pochybuji, že na zemní plyn bude uvaleno "nákupní embargo", protože za něj neexistuje žádná vhodná náhrada.

Maďarsko využívá nutnosti jednomyslného souhlasu v Evropské radě k zablokování jakéhokoli "zákazu plynu" v rámci nového balíčku hospodářských sankcí. Existují nejméně tři další země, které jsou rády, že je Maďarsko ochotno trpět hněvem Bruselu.

Zákaz ruské ropy je však něco jiného.

Je tedy zajímavé, že to Maďarsko udělalo, když z Ruska žádnou ropu nedováží. Toto veto jsem předpověděl ráno poté, co Maďaři drtivou většinou odmítli koalici George Sorose proti Viktoru Orbánovi a uštedřili jí potupnou porážku.

Na druhou stranu Maďarsko je energeticky nezávislé na Bruselu, protože uzavřelo smlouvu o dodávkách zemního plynu přímo s Gazpromem prostřednictvím plynovodu Turkstream, který vede do Srbska a Maďarska. To by vám mělo poskytnout určitý kontext, proč se EU snaží sankcionovat Srbsko a přerušit tok tohoto plynovodu v místě, kde protíná území EU v Bulharsku.

Maďarsko, které je finančně, měnově (není v eurozóně) a energeticky nezávislé, má jen málo argumentů pro setrvání v EU, pokud s ním bude Brusel zacházet jako s druhořadým členem. Orban a jeho vláda se rozhodně odmítají zapojit do konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou, přestože na ně NATO vyvíjí vážný tlak.

Skoro to vypadá, jako by se Orban a Maďaři nyní pokoušejí EU, že zahájí řízení podle článku 7 a vykopne je. Problém je v tom, že pokud by to udělali, začalo by to štěpení EU.

Je tedy pravděpodobnější, že Maďarsko nyní využije veto k tomu, aby přimělo EU ustoupit od porušování zásad právního státu, které je důvodem k odříznutí Maďarska od rozdělování prostředků z rozpočtu EU. Kpňské handlířství by zde mělo být zřejmé.

Protože Brusel a jeho zákulisní stoupenci si zákaz ruské ropy přejí stejně jako USA a Velká Británie. Je to součást jejich dlouhodobé strategie, jak Rusko vykrvácet poté, co z Ukrajiny udělali Afghánistán 2.0.

A právě v rozdílech mezi ropným a plynárenským průmyslem se domnívají, že tohoto cíle mohou dosáhnout.

O trubkách a lidu

V ropném i plynárenském průmyslu je tlak ve vrtu většinou jednosměrný. Vykopete vrt a vytěžíte ropu a/nebo plyn. Těží se, dokud se vrt nevyčerpá. Přirozený úbytek těžby ve vrtu nahradíte vyvrtáním nového vrtu.

Ale i když dojde k velkému poptávkovému šoku směrem dolů, což je v ropném průmyslu vcelku vzácný problém, tyto vrty budou těžit dál. Trh je dočasně přeplněn ropou, cena klesá a staré vrty nejsou nahrazovány, dokud se neobnoví rovnováha nabídky a poptávky.

Obchodníci sestavují křivky futures na ropu tak, aby tyto vlivy na ceny předvíдали. A při běžné volatilitě poptávky po ropě by tyto křivky měly být přiměřeně předvídatelné.

Bohužel žijeme v době, kdy se nejmocnější lidé na světě (alespoň ve svých představách) otevřeně snaží zničit trh s ropou pro své vlastní cíle a záměry. Aktivně pracují na tom, aby ceny ropy a zemního plynu byly nestabilní do té míry, že zničí investice do tohoto odvětví.

V tomto ohledu se nijak netají. Ropa je zhoubou planety!

Těmto lidem říkám *Davoský dav* (jejich popis najdete v mém podcastu v epizodách [75](#), [76](#) a [77](#), kde jsou uvedeny základní informace). Jsou to nikým nevolení oligarchové, bankéři, dědicové moci a nově Made Men (ve smyslu mafie), kteří se každoročně scházejí ve švýcarském Davosu, aby rozhodli o budoucnosti lidstva.

A je to jejich agenda, která využívá klimatické změny a mezinárodní hrozby, jako jsou biologické zbraně a terorismus, jako ospravedlnění pro masivní rozšíření státu dohledu a kontroly nad vším, ale zejména nad penězi.

Obrovská hromada přírodních zdrojů a suverénně smýšlející ruská vláda tomu zcela brání. Pokud si myslíte opak, byli jste omámení davoskou propagandou. Vyzývám vás, abyste odložili dětinské věci, některé králíčí nory jsou jen díry, nikoliv válčiště.

Zpět k ropnému průmyslu. Uzavírání plynových nebo ropných vrtů je nebezpečné, protože není zaručeno, že je bude možné znovu otevřít. Vrtů mohou být poškozeny a ropa/plyn v nich obsažený může být ztracen, aniž by byl vyvrtán nový.

Pokud je zásobník plný plynu, můžete jej spálením přebytečného množství prostě "odpálit", místo abyste vrt uzavřeli a čekali, až se poptávka vrátí. Naopak u ropy to skutečně nelze. Musíte ji někde skladovat. Podle všech dosavadních poznatků jsou ruské zásobníky ropy již plné, ne-li přeplněné.

Nádrže na skladování ropy v Rusku. [Zdroj: energyintel.com]

Ropný průmysl obecně není uzpůsoben pro masivní dlouhodobé skladování v důsledku šoků v nabídce a poptávce, protože to doslova není potřeba. Co se rozšiřuje, je kapacita pro přepravu ropy za účelem její spotřeby, nikoli její skladování ve velkých nádržích v naději, že ji někdo koupí.

Průmysl má všechny volné kapacity, které potřebuje ke koordinaci nabídky a poptávky v poměrně úzkých tolerancích. Nejsou to dodávky "just in time", ale nejsou schopny absorbovat 20% poptávkový šok.

A právě zde si Západ myslí, že má nyní velkou páku, kterou může proti Rusku použít. Podle všeho je Evropa jedním z největších odběratelů ropy z Ruska, přičemž přístav v Rotterdamu před válkou přijímal a rafinoval až 1,4 milionu barelů denně.

Přístav v Rotterdamu. [Zdroj: rotterdamportsupportbv.nl]

Věřte tomu nebo ne, ale deník *The Washington Post* přinesl slušný [článek](#), ve kterém rozebírá, kam směřuje ruský export. Z přibližně 7,2 milionu barelů denně, které Rusko vyváží do světa, jde 4,8 milionu do zemí, většinou v Evropě, které říkají, že už od nich nechtějí nakupovat.

Nedostatek skladovacích kapacit by neměl být velkým problémem, pokud by Rusko vyváželo většinu ropy do Evropy loděmi, což dělá. Podle [nedávné zprávy](#) nevládní organizace Transport & Environment, která se plně zaměřuje na přesvědčování Evropy, aby se zbavila ruské energie, ropovod Družba dodává na evropský trh pouze asi 10 % ruské ropy.

To je mizivých 250 000 barelů denně. Americké embargo je nebezpečnější pro ruskou ekonomiku, kam v roce 2021 USA, které musely nahradit barely sankcionované bývalým prezidentem Trumpem z Venezuely, dovážely v průměru 600 000 barelů denně.

Tento dovoz začal klesat v roce 2022, tedy dlouho předtím, než Rusko napadlo Ukrajinu, takže to považujte za další údaj o tom, že tato válka mezi Západem a Ruskem byla naplánována dlouho před skutečným datem zahájení na konci února.

Jde o to, že se dnes v tisku hovoří o tom, že Rusko nemá skladovací kapacity, aby se vypořádalo s evropským embargem, a proto bude muset snížit těžbu. Odhady snížení produkce Ruska se pohybují kolem 1,8 milionu barelů denně, zatímco Západ doufá ve 3 miliony.

Podobně jako Trump v roce 2018 proti Íránu, i tato šokující kampaň sankcí zmrazila mnoho firem obchodujících s ropou, které nevěděly, co je v budoucnu čeká, a odmítaly obchodovat s Ruskem ze strachu, že se dostanou do rozporu se sankcemi.

Od Shellu přes Glencore až po Trafiguru se ruské ropné tendry staly personou non grata, což způsobilo naprostý zmatek v jejich obchodních knihách i v celém odvětví obchodování s komoditami, [jak popsál Zoltan Pozsar](#) z Credit Suisse ve své poznámce z minulého měsíce.

Kvůli tomuto finančnímu rozvratu v odvětví, které by mělo být nudné, stabilní a bezmozkové - obchodování s nejdůležitější komoditou na světě s největší infrastrukturou pro její obsluhu - nastal chaos.

Kolektivní Západ, který se řídí herním plánem Davosu, doufá v ještě více.

Pozsar dospěl k závěru, že všechny tyto firmy budou buď v určitém okamžiku potřebovat finanční pomoc (za kterou zaplatí možným znárodněním), nebo budou moci zkrachovat, aby posloužily plánu radikální změny globální energetické ekonomiky, která by se odklonila od ropy z Davosu.

Současně by výrazně zhoršily ekonomické vyhlídky Ruska. Z tohoto pohledu se jedná o jakýsi druh dvojnásobného mistra zla.

Pokud však zálohování ropy z ropovodů není tak velkým zásahem do ruské produkce, čeho se tím EU snaží dosáhnout?

Narušením běžných tras přepravy ropy po světě vznikl strukturální nedostatek tankerů, které by ropu přepravovaly. Mnoho z těchto barelů, více než 2 miliony denně, se nyní musí vydat na mnohem delší plavby.

Namísto cesty z Petrohradu do Rotterdamu, kde se podává káva a koláč, musí nyní tytéž lodě plout minimálně do skladů na Bahamách a v Karibiku, ne-li až do Číny nebo Indie, tedy do své cílové destinace.

Přečtěte si Pozsarův příspěvek nebo výše odkazovaný [článek na ZeroHedge](#), abyste získali představu o rozsahu narušení.

Doufá se, že tento nabídkový šok na trhu s tankery a následné dopady zvýšených nákladů na plavby vytvoří v ruském ropném průmyslu kaskádovou zálohu, která si vynutí předpokládané snížení produkce.

To se následně projeví na její kladné obchodní bilanci, která "pohání Putinovu válečnou mašinerii". Zároveň to bude příležitost pro ruské konkurenty, aby přišli a ukradli jim podíl na trhu.

Prostřednictvím tohoto mechanismu a snah Západu o změnu využívání energie v Evropě je dlouhodobým důsledkem zničení schopnosti Ruska pokračovat ve válce tím, že mu bude odepřen potřebný kapitál.

Davos se rýmuje s Thanos

USA jsou rády, že Evropu dotlačily do tohoto bodu, a mnozí komentátoři jsou rádi, že tím rozhovor skončil: USA se cítí ohroženy ve své hegemonii a všechny, zejména Evropu, šikanují, aby se přizpůsobily jejich preferované strategii.

Myslím si však, že tento příběh je spíše verzí "Made for TV" než přesným zobrazením skutečnosti.

V první řadě opomíjí širší cílovou strukturu lidí, kteří za tímto nepořádkem stojí. Namísto toho, aby byly zajatci hyperbojovných USA, jsou státy EU v tomto ohledu naprosto ochotnými partnery.

Davoská strategie Velkého resetu je postavena na stejných omylech ohledně nedostatku zdrojů, jakých se na počátku 19. století dopustil Thomas Malthus. Jejich ekonomický model nevěří, že lidé reagují v reálném čase na pobídky pro a proti, které usměřňují jejich chování. Spíše vidí lidi jako virus, který byl vypuštěn do světa a který je třeba kontrolovat.

Celý Velký restart lze shrnout do stejného argumentu, který použil zloduch Thanos ve filmech od Marvelu, když tvrdil, že je třeba vyvraždit polovinu života ve vesmíru, aby byla situace "udržitelná".

A mocenské centrum tohoto typu myšlení není v USA a americkém impériu. My jsme hyperkapitalisté, kteří si tento virus pěstují v naší Petriho misce individualismu.

Ne, toto myšlení vychází z evropské kritiky kapitalismu. Abychom byli redukcionističtí, je to jen marxismus, který se ohřívá a dostává nový rétorický nátěr - udržitelnost, kapitalismus zainteresovaných stran, environmentální, sociální a správní řízení (ESG), společný účel atd.

Důkazem toho, že EU je s válkou na Ukrajině stejně spokojená jako neokonzervativní síly v USA a Spojeném království, je její neochota ukončit válku diplomatickou cestou.

Tato strategie však nejméně poškodí Evropany.

Špatné skripty plodí špatnou politiku

Kdyby vedení EU, vlastněné Davosem, jednalo jménem průměrných Evropanů, využilo by zjevných nákladů spojených s odříznutím Evropy od ruské energie k tomu, aby USA a Spojené království poslalo do háje.

Místo toho od nich slyšíme jen to, [jak se Německo může do roka zcela odpojit od ruské energie](#).

Nezáleží na tom, že to z dlouhodobého hlediska není dobré pro německý průmysl ani pro německý lid. Ruská energie je pro ně zdaleka nejlevnějším řešením, díky němuž je jejich pracovní síla nejkonzukvenčnější, jak může být.

Místo toho, poté co pomohli vyvolat krizi na Ukrajině, nyní prosazují názor, že je morálním imperativem, aby Němci trpěli bez jídla, tepla a dalších základních potřeb údajně vyspělé společnosti prvního světa, aby porazili zlé Rusy.

V letech předcházejících tomuto konfliktu by se snažily o provádění Minských dohod. Zrušili by hospodářské sankce vůči Rusku a politicky by se dohodli na Krymu a Donbasu a nechali by USA a Spojené království, aby se vykrucovaly.

Bývalá německá kancléřka Angela Merkelová a francouzský prezident Emmanuel Macron postupovali opačně. Vyfukovali Putinovi kouř do zadku a zároveň běželi s časem, dokud nebyl Macron znovu zvolen a Merkelová nemohla odejít ze scény a zanechat slabou koalici schválenou v Davosu, na kterou by svedli kolaps.

Prohloubení obchodu mezi Ruskem a EU by nakonec zmírnilo nepřátelství a americký tlak na vyzbrojování Ukrajiny by se stal politickým albatrosem, zatímco Evropa by místo ekonomické černé díry hleděla na potenciální renesanci.

Francie a Německo by nezhodily své vlastní pokusy o diplomacii.

Domnívám se, že toto je mnohem blíže skutečnému příběhu konfliktu, který slouží mnohem většímu účelu, který jasně deklarovali architekti naší mizérie, než zjednodušený rámec, který ze všeho viní USA.

Představa, že se Evropa obává ruské invaze do Polska nebo dokonce do Německa, která by si vyžádala rozšíření NATO k jeho hranicím v Donbasu, je směšná. Ruská armáda není budována podle těchto zásad a ani její vystoupení na Ukrajině není důkazem, že by byla takové operace schopna.

To, co se nyní odehrává, je scénář, který byl napsán už dávno. Válka Západu proti Rusku se plánuje už dlouho.

Rusové tomu rozumí lépe, než jsou mnozí ochotni připustit. Jejich vedení, Putin a ministr zahraničí Sergej Lavrov, to v každé fázi dosavadní války formulovali velmi jasně.

Sergej Lavrov a Vladimir Putin věděli, odkud vítr vane. [Zdroj: tass.com]

Nedělají si iluze o tom, kam jsou Západ a Davos ochotny tento konflikt dovést, a proto vážně vyhrožují, že udeří na skutečná "rozhodovací centra", která ukrajinským ozbrojeným silám dávají rozkazy.

Nejsou to varování pro naše politiky, ale pro nás. To je to, kam věci vedou.

Žádali o mírové rozdělení cest mezi Východem a Západem, ale to není součástí programu. Jako klasičtí narcisté s palčivou potřebou mít vše pod kontrolou si Rusko a zbytek Asie nenechají Davos a jeho eurokratické kvinsingy líbit, protože jsou spravedlivými spasiteli lidstva.

A my jsme v lepším případě jen "pomocníci", v horším případě jsme na obtíž.

Větší plán Davosu zničit starý globální řád a vybudovat ho znovu lepší, kde jim bude patřit všechno a vám nebude patřit nic a buď se vám to bude líbit, nebo ne, to je scénář.

Nyní se k tomuto plánu zavázali. Teď už nezáleží na tom, zda bude fungovat, nebo ne. To je to, co si musíme uvědomit ve všech našich analýzách. Mají Rusové a jejich přátelé v Asii a na celém globálním Jihu prostředky a nástroje, aby se dostali na vrchol? Je to možné.

Větší otázkou však je, zda tento konflikt nedospěje do bodu, kdy se vítězství stane irelevantním pojmem. Když vidíte, že tak mocný blok, jako je Evropská unie, je ochoten páchat tak velké akty domácího vandalizmu - a obviňovat oběť ze své bezuzdné agrese -, říká vám to, že jsme daleko za bodem racionálního řešení.